

מסכת מנחות

פרק ז משנה ו

מַנִּין לְאוֹמֵר הָרִי עָלַי תּוֹדָה, לֹא יָבִיא אֶלָּא מִן הַחֲלִין, שֶׁנֶּאֱמַר
(דברים טז), וְזָבַחְתָּ פֶסַח לַה' אֱלֹהֶיךָ צֹאן וּבָקָר, וְהָלֹא אֵין
פֶסַח בָּא אֶלָּא מִן הַכֹּבָשִׁים וּמִן הָעִזִּים. אִם כֵּן, לָמָּה נֶאֱמַר צֹאן
וּבָקָר. אֶלָּא לְהַקְיִישׁ כָּל הַבָּא מִן הַבָּקָר וּמִן הַצֹּאן לַפֶּסַח, מֵהַ
הַפֶּסַח, שֶׁהוּא בָּא בְּחוּבָה, אֵינוֹ בָּא אֶלָּא מִן הַחֲלִין, אִף כָּל דָּבָר
שֶׁהוּא בָּא בְּחוּבָה, לֹא יָבִיא אֶלָּא מִן הַחֲלִין. לְפִיכָךְ, הָאוֹמֵר הָרִי
עָלַי תּוֹדָה, הָרִי עָלַי שְׁלָמִים, הוֹאִיל וְהֵם בָּאִים חוּבָה, לֹא יָבִאוּ
אֶלָּא מִן הַחֲלִין. וְהַנֶּסֶכִּים בְּכָל מְקוֹם לֹא יָבִאוּ אֶלָּא מִן הַחֲלִין: